

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ Σα Κύριε !!

Ο ἀποθανὼν τὸν
φεβρ. 2023 ἐπίσκοπος Ἰωάννης
Ζηζιούλας ἦτο ὁ διδάσκαλος τῶν οἰκουμενιστῶν.
κατ' αὐτὸν δὲν ὑπάρχουν αἰρετικοί, ἀλλὰ ἑ-
τερόδοξοι κ' ἐπιτρέπεται ἡ κοινωνία μ' αὐτοὺς πα-
ρὰ τὶς δογματικὲς διαφορὲς ποὺ ὑπάρχουν. Κάθε
αἰρετικὴ παραθυναγωγὴ εἶναι ἐκκλησιαστικὴ. Ὅποιος
λέγει τοὺς παπικούς κ' προτεστάντες ἔκτος ἐκκλη-
σιαστικῆς (ὅτι εἶναι αἰρετικοί) αὐτὸς - κατὰ Ζηζιούλα-
εἶναι ἔκτος ἐκκλησιαστικῆς. Ἡ θεολογία τοῦ Ζηζιούλα εἶναι
παναιρετισμὸς. Πρωθεῖ τὴν ἔνωσιν τῶν χριστιανῶν, ὅχι
ἐν ἀληθείᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ πρωτείᾳ τοῦ παπα-ῤῶμης.
πιστεύει ὅτι ὑπάρχει διακρίσις μεταξὺ εὐχα-
ριστιριακῆς κ' αἰσθητικῆς ἐκκλησιολογίας. ὅτι ἡ
πρῶτη εἶναι ὀρθόδοξη, ἡ δευτέρη κακόδοξη.

Στηρίζεται μονομερῶς εἰς τὴν πρώτην. Βλα-
φημεῖ οὕτω κατὰ τῶν αἰγίων ἀθλητῶν. Μὲ ἀλ-
λα λόγια ἢ θεοτόκος, ὁ μέγας Ἀυτῶνιος, ἡ
ὀβία Μαρία ἡ Αἰγυπτία κ' λοιποὶ ἐρημίτες δὲν
θα' μπορούσαν ν' ἀγιάσουν ἄνευ ἐπιδόπου.
Ἡ ἐκκλησιολογία τῆς ἔχει ρίζα εἰς τὴν σύγ-
χρονη φιλοσοφία. καὶ θεολογικὴ φύσιν ἀναγκάζε-
ται ἀπ' οὐβικούς νόμους. κατὰ τὸν Ζηζιούλα...

για' τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀναγκαιότητος τῆς
φύσεως (ἀνθρωπίνης) σχετίζεται μὲ τὴν τρι-
αδοχολογία θεοῦ. ὁ θεὸς Πατὴρ ὑποτάσσεται εἰς
τὴν ἀνάγκην τῆς φύσεώς Του, τὸν ἐξαναγκάζει
νᾶναι κοινὸς θεὸς κ' ἀγαθός. κατὰ τὸν αἰγίον Γρη-
γόριον Παλαμά κ' ὅλους τοὺς αἰγίους Πατέρας
αὐτὸ εἶναι μεγάλῃ δυσέβεια. Μεταφέρει ὁ Ζηζιούλα
τὴν ἐλευθερίαν, τὴν θέλησιν κ' ἐνέργειαν ἀπ' τὴν
φύσιν εἰς τὸ πρόσωπον. δὲν ὑπάρχει ὑπο-
στατικὴ κοινωνία προσώπων εἰς τὴν αἰγίον

Τριάδα. Ὁ Ζηζιούλα λέγει ὅτι ἡ ἐλευθε-
ρία ἀνήκει εἰς τὸ πρόσωπον. Ἄρα ὁ Χρι-
στὸς θα' εἶχε μίαν ἐλευθερίαν (αὐτὴν τοῦ
θεοῦ λόγου) κ' ὄχι δύο οὐβικές ἐνέργειαι

Παυτοκράτορ "ὑψίστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ Σα
στερέωσόν με !!

ΥΠΕΡΑΧΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ ΒΩΘΟΝ ΗΜΑΣ.

6

κ' θελήσεις όπως διδάσκουν οι Πατέρες κ' οι Οικουμενικές Σύνοδοι. Ο Ζηζ. γράφει ότι υπάρχει προσωπική θέλησις του Πατρός. Όμως η θέλησις (κατά τους αγγλ.) είναι της φύσεως κ' όχι του προσώπου. Η θέλησις της Αγ. Τριάδος είναι μία. Ο Πατήρ θέλει ως Θεός κ' όχι ως Πατήρ. Διαφορετικά θα ήταν τρεις διαφορετικές θελήσεις - τρεις Θεοί. Ο Χριστός κατά των Ζηζ. έχει μία θέλησιν κ' όχι δύο (θείαν κ' ανθρωπίνην). Κατά Ζηζ. τα πρόσωπα προηγούνται της φύσεως της. Με

αλλα λόγια καταρχούν τα πρόσωπα την φύσιν, δεν την έχουν ανάγκη, αφού μόνα τους κοινωνούν μεταξύ τους. φαντάζεται την

Εκκλησία σαν κοινωνία προσώπων (καθένα με το γνωμικό του θέλημα) κ' για την κοινωνία αυτή έχουν ανάγκη ενός «πρώτου» (= πάπα Ρώμης) εικονίζοντας έτσι την Αγ. Τριάδα. Η θεολογία του δεν ανέχεται την άδκηση των μοναχών που αγωνίζονται να θεραπεύουν το γνωμικό θέλημα, το όποιον ανήκει εις το πρόσωπον κ' είναι παρά φύσιν του φυσικού θελήματος (το όποιον είναι κοινό για όλους). Δηλ. ο έρημίτης δεν μπορεί να γίνει πρόσωπον (άρα δεν ανήκει εις την Εκκλησίαν), αφού δεν έχει κοινωνία με τον επίσκοπον. Σωτηρία κατά των Ζηζ. δεν υπάρχει χωρίς επίσκοπον. Κατά τους Πατέρας τα πρόσωπα που Πατήρ - υιού - Αγ. Πνεύματος είναι αγαθά όχι διότι το θέλησαν, αλλά άναγκως κ' ελευθέρως η φύσις αυτών εκδηλώθηκε. Άρα δεν υπάρχει άναγκαιότητα εις Θεόν κ' τον άνθρωπον. Κοινωνία λοιπόν, όχι προσώπων αλλά κατά χάριν με τις φυσικές ενέργειες του Θεού (το όποιον ο Ζηζούλας απορρίπτει ως αίρεσιν).

7